16/12/2020

# Владика Јоаникије богослужио у манастиру Ђурђевима Ступовима



Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије служио је 13. децембра 2020. године, на празник Светог апостола Андреја Првозваног, свету архијерејску Литургију у катедралном манастиру Епархије – Ђурђевим Ступовима.

Саслуживало је свештенство архијерејског намесништва беранског и монаштво манастира. Након читања светог Јеванђеља, речју јеванђељске проповеди обратио се протосинђел Евстатије (Драгојевић).

Празник Светог апостола Андреја Првозваног и васкршњи недељни дан сабранима је честитао владика Јоаникије, обративши се речју архипастирске беседе.

-Празник Светог апостола Андреја Првозваног долази „да нас укријепи да овај Часни пост постимо како ваља, да се побринемо о својој души и завиримо у своје срце, да видимо гдје гријешимо и којим путем да идемо даље као хришћани. У вријеме овог поста, спремајући се за празник Рођења Христовог, треба да се исповједимо, али искрено. Од искрене исповјести има вајде, а не оно формално. Човјек ако стане пред лице Божје, онда види колико је нечист и грешан, колико је помрачен. Ако каже да ништа није грешан у овом животу, то значи да је он много далеко од праве вјере, од савјести своје и од лица Божјег, поучавао је Владика.

-Сваки онај који жели да изађе пред лице Божје, а пред лице Божје излазимо сваке службе, видјеће да му још много фали. Светитељи Божји, код којих није било претварања, сваки од њих је осјећао колико је грешан, па се кајао и кроз покајање су чистили своју душу, своје срце и засвијетлили на овом свијету, а посебно са онога свијета свијетле нама, као и Свети Андреј Првозвани, бесједио је Његово Преосвештенство.

Говорећи о Светом апостолу Андрејy Првозваном, Владика је навео да је био довољан само један сусрет и позив од Христа да он крене за Њим:

-И не само да крене, очигледно, препородила се његова душа одмах, него је он позвао апостола Петра и остале с којима је био близак и зато је заслужио епитет Првозвани. Сјећамо се много тога што је записано у Јеванђељу и што није записано, његове велике проповједи од Јерусалима до Кијевских гора, гдје је прорекао да ће бити велика светиња, да ће Господ ту припремити да један велики народ и више народа прић ка Христу. На крају, када је страдао мученички говорили су му да проповједа Христа, Његово распеће и Његов крст и намјеравали су да и њега разапну као Христа.

-Он је одговорио: Нијесам достојан да ме разапнете као Христа, него ме разапните другачије. Имамо крст Светог Андреја Првозваног, тако су га разапели, у облику ћириличног слова Х. Рекао чудесну ријеч коју сви ми хришћани треба да запамтимо: Ако крст проповједам, онда га се и не бојим. Ако проповједам страдање Христово и ако, заиста, видим и осјећам искупитељно, спасоносно дејство Крста Христовог, онда за своју вјеру треба, ако је то потребно, и да пострадам за Христа. Такав био. Ми смо далеко од тога, треба да се сјетимо, каква је то вјера, сила вјере која љуби Крст Христов и која је спрема на страдање. То је и вјера, и љубав, и свјетлост, и истина, и правда и осјећање блискости са Христом распетим и васкрслим, истакао је Епископ будимљанско-никшићки Јоаникије.

-Нада ваксрсења све хришћане кријепи да издрже све препреке и искушења



ада треба

владика







spc.rs